

[Annette Just]

Jeg brugte, må jeg sige til udenrigsministeren, absolut ikke banansagen. Banansagen er nævnt i forespørgslen, fordi det var den sag, der var den aktuelle på tidspunktet for anmeldelsen, den 10. marts. I mit første indlæg gjorde jeg netop opmærksom på, at der også er andre sager, og at banansagen kun er brugt som et eksempel – et lille eksempel i forhold til mange, men et væsentligt eksempel, som vi alle kender. Jeg har ikke brugt banansagen, men jeg brugte mund- og klovsygesagen.

Et ret stort flertal, tør man vist godt sige, her i Folketinget har fremsat et forslag om motive-ret dagsorden, efter at vi var kommet med vort dagsordensforslag. Det er helt klart, at syv partier står bag dette forslag, men det er ikke uinteressant, at det som sædvanlig er de syv partier, der går ind for Maastricht-traktaten. Det er de syv partier, der går ind for de ulidelige afgørelser, der blev taget i Edinburgh, og som ingen betydning har, og det er de syv partier, der hænger hele deres dagsorden op på den målsætning, der er i »Danmark i Europa«, det værste vås, der findes, for det er ikke Danmark i Europa, der er dér, men der er en målsætning om – og det blev sagt helt klart og tydeligt af hr. Gade – at der ikke er tale om frihandel. Der er tale om eventuelt friere handel, men det skulle være inklusive alle de restriktioner, som bl.a. SF syntes var så nødvendige.

Det kan ikke undre nogen, at Fremskridtspartiet ikke går ind for politiske restriktioner, hverken dem, der er nedfældet i Maastricht-traktaten, eller dem, der ligger skjult i denne dagsorden, som et stort flertal nu så stolt og flot har sagt at de står bag. Man kan glæde sig over, at det samme flertal nok den 18. maj vil opdage, at det danske folk ikke står bag. Det er endnu et tegn på hulheden hos de syv partier, hulheden, når de skriver, at de vil arbejde for, at der skal være frihandel, hulheden, når der står, at man vil samarbejde, og at det skal være åbent og fleksibelt, således at EFTA-landene og de central- og østeuropæiske lande i højere grad inddrages i samarbejdet, men hvor man samtidig siger, at det skal være med alle de restriktioner, som vil være nødvendige for at sikre ikke kun miljøet, men arbejdspladser, arbejdstagere osv., som vi har hørt det igennem en hel lang debat. Det er hulheden i det EF-samarbejde, som et meget stort flertal i det danske Folketing ikke engang tør klare.

Fremskridtspartiet vil stemme nej til de syv partiers motiverede dagsorden i særdeleshed på grund af, at man absolut skulle hægte den op på Maastricht- og Edinburgh-konklusionerne i stedet for at tage rent sagligt på det, hele denne forespørgsel var beregnet til, nemlig at få sikret, at Danmark gik i front for frihandel, for Europa, for verdenshandel, men det tør flertallet i det danske Folketing ikke.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 37 af Ivar Nørgaard (S), Kent Kirk (KF), Tørnæs (V), Gade (SF), Peter Duetoft (CD), Elisabeth Arnold (RV) og Lysholm Christensen (KRF) (se foran)

vedtoges med 98 stemmer (S, KF, V, SF, CD, RV og KRF) mod 6 (FP).

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 36 af Annette Just (FP) (se foran).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 263:

Forslag til lov om ændring af lov om leje. (Øget beboerdemokrati).

Af Pelle Voigt (SF) m.fl.

(Fremsat 13/4 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Boligministeren (Kofod-Svendsen):**

SF har fremsat 3 lovforslag, som alle i det store og hele er genfremsættelser fra folketingsåret 1991-92. Siden da har vi oplevet et regeringsskifte, og det siger sig selv, at den nuværende regerings generelle holdning til SF's forslag er en anden end den forrige regerings. Det er imidlertid ikke det samme som at gå ind for en vedtagelse af forslagene i den foreliggende udgave.